

Monoloog:
Anneke op safari...

Een **Hele Vrolijke Monoloog**
Voor een **dame**

Een **heer** kan ook.
Daar heb ik een apart script voor geschreven...

Tijdsduur: ca. 15 minuten

Anneke op safari...

Door

© Peter van den Bijllaardt

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

De monoloog is pittig van aard, af en toe zelfs een beetje cynisch.

Zo nu en dan laat ze een aanstekelijk lachje horen. Ze mag uiteraard zelf bepalen op welke momenten ze dit doet. Ook mag ze aan het eind van haar zinnen veelvuldig het stopwoordje: **joh...** gebruiken.

Ze heeft een duidelijke afkeer van het doodschieten van dieren.

KLEDING:

Een kaki tropenpak. Kort broek. Haar ene kous zit op haar kuit, de ander is helemaal tot haar enkel gezakt. Ze heeft halfhoge kleurrijke joggingschoenen aan. En op haar hoofd heeft ze een grappige strohoed.

TONEEL:

Men kan deze monoloog gerust in de gordijnen spelen. Hier en daar zet men wat tropische planten neer, om het geheel wat meer op een vliegveld van een Afrikaanse stad te doen gelijken.

*Men kan ook achteraan, op het toneel een bord op 2 panlatten timmeren, waarop de tekst staat: **EXIT!***

BIJZONDERHEDEN:

Men kan zo nu en dan (op welgekozen momenten) het geluid van een overvliegend vliegtuig laten horen.

Begin van de monoloog:

Anneke op safari...

Anneke staat midden op het toneel. Ze heeft het zichtbaar ontzettend warm en wappert zichzelf zo nu en dan met een Afrika-fotofolder koelte toe. Een felgekleurde fototas hangt

om haar schouder, een even felgekleurde rugtas staan bij haar voeten.

Anneke: Tjonge jonge wat is 't hier heet zeg. *[puft enkele keren, overdreven lang en wijst zichzelf aan]* Ik heb 'm gewonnen. *[grote grijns]* 'n Safarireis in Afrika. Lachen hoor! Ik wat winnen, ik win nóóit wat. Ja, 'n rookworst bij de bingo. Ik had inene een gekke bui en heb toen 'n slagzin afgemaakt en ingestuurd. Te gek joh. Ik zag 'm ineens staan. Die slagzin. In zo'n roddelblad. Ja, bij de kapper hoor, want ik koop die rommel zelf nooit. *[ellebooggebaar]* Ben je gek zeg. Wat ze daar niet voor zo'n abonnement vragen. En iedere week staat er hetzelfde in. Ik zat dus daar bij die kapper zo'n blad door te bladeren en inene zag ik 'm staan. Ik dacht gelijk: ja hoor weer zo'n slagzin. Daar trapt toch zeker niemand in. Die worden alleen maar gewonnen door neefjes en nichtjes van de redactie van zo'n blad. Maar toen zag ik dat ie met Afrika te maken had. En Afrika... *[weeïge blik, diepe zucht]* Met Afrika heb ik iets. Ik weet niet wat, maar sinds ik Out of Africa heb gezien. Met die lekkere knul van een Robert Redford in de hoofdrol was ik verkocht. O, dat vind ik toch zo'n heerlijkheid, Die Robert. Écht een jongen om heel zachtjes in te knippen, er dan een lekker hapje uit 'm te nemen en je daarna helemaal te laten gaan. *[zachtjes lachend]* Hij mag bepalen tot hoever. **(dit is zo'n moment dat ze haar aanstekelijke lachje laat horen!)** Maar ja, dit soort overrijpe knapen kom ik nooit tegen. Ik weet wel, die knul is niet piep meer, maar die lach van 'm hè. Zo gauw ik al die tanden van 'm zie gaat mijn onderlijf allerlei rare dingen met me doen. Dan is het *[wijst]* ineens een heetgebakerde bende daar beneden. En wat maakt 't uit hoe oud die jongen is, mij moet ie toch niet. Zoveel zelfkennis heb ik wel. Nou, en daarom wil ik al een hele lange tijd eens 'n keertje naar Afrika. Maar ja de centen hè... *[diepe zucht]* Ik maak kantoren schoon en dat verdient wel niet slecht, maar je houdt er geen reisjes naar Afrika aan over. En wat zag ik toen inene in dat roddelblad staan? Dat de hoofdprijs een safari in Afrika was. *[kijkt het publiek een beetje zorgelijk aan, omdat ze vermoed dat die niet begrijpt wat ze bedoelt. Praat meteen een tikkeltje enthousiaster]* Die **slágzin** dus! Als je die zou winnen was de hoofdprijs een safari in Afrika. Ik kon dus naar Afrika.

Helemaal gratis en voor niks en niemendal. Nou zo'n kans laat je natuurlijk niet lopen. En die slagzin begon met... *[eigenwijs vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is in...** En dan moest je de rest zelf invullen. Dus ik nadenken. *[zuchtend]* Ja en dat is nou niet direct mijn sterkste punt. En het was al helemaal niet eenvoudig met al die kakelende wijven in die kapperszaak. Dus ik heb mijn vingers in m'n oren gestopt en heb gewoon mijn hersens aan het werk gezet. Normaal krijg ik daar een ongelooflijke koppijn van. Ja, dat is niet mijn dagelijkse bezigheid. Maar ik ben 't toch gaan doen. En inéne had ik 'm. Die **slagzin** dus... Inene had ik 'm! Zomaar... helemaal uit het niks... Nou, ik heb 'm toen gelijk ingevuld: *[eigenwijs driftig bewegend vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is ín... want zónder Afrika heeft het geen zín!** *[Kijkt overdreven triomfantelijk naar het publiek]* **Hoe vinden jullie 'm?**

STUKJE VERDER

In dat vliegtuig was het sjiek joh. Ja, ik reisde bie-se-nies klasse. Heb je dat wel es gedaan? bie-se-nies klasse gereisd? Je had ze naar me moeten zien kijken joh. Al die gladde mannetjes in hun voortreffelijk zittende zwarte en donkergrijze pakkies. Je weet wel, van die dure merken, waarvan ik d'r wel geen ene nou op 't moment kan opnoemen, maar je zag wel dat het een hele dure snit was. En al die knullen naar mij kijken toen ik langsliep naar mijn stoel. Zo van boven hun labtops vandaan. Ja, want iedereen in die bie-se-nies klasse is met zijn labtop bezig. Die snelle jongens hebben geen tijd meer om fff lekker te relaxen, die hebben 't alleen maar druk, druk, druk!. Informeren bij de stewardess alleen nog maar waar hun reis heengaat, want zelfs dat weten ze niet meer. Ze nemen alleen nog maar tijd om te zuipen. *[grote ogen, recht de zaal in]* Wat... wordt... dáár gezopen zeg. In die bie-se-nies klasse. *[overdreven handgebaar]* Niet normáál meer! En maar naar die schempies turen. Nou, sommigen moeten er twee tegelijk hebben gezien, want die stewardessen konden al die drank bijna niet aanslepen. Ik heb maar één klein glaasje wijn genomen. *[grijnzend]* Maar ik heb wel dubbel zoveel gegeten. Ja, niemand nam bijna wat joh. En ik ben gek op eten. Ja, culinair ben ik zwaar verslaafd. En weet je wat het grappige is?

Ik kom bijna nooit iets aan, joh. Nou ja, af en toe een pondje... of twee... drie misschien. Maar dat loop ik er meteen weer vanaf. Want ik ga namelijk heel erg vaak winkelen. Vooral als er koopjes zijn te halen is. Nou dan mag je wel in goeie conditie zijn met al die meiden om je heen die net datgene willen dat jij net in je handen hebt. Daar zijn voetbal hooligans niks bij. Maar we dwalen nou, geloof ik wéér 'n beetje af. Ik had dus die safarireis naar Afrika gewonnen. Je weet wel, die van die slagzin. *[vingertje weer ver omhoog]* **Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.**

En nou sta ik hier op mijn gids te wachten. *[kijkt op haar horloge. Liefst een enorme knots van een pols-klokkie!]* Die zou er om half twee zijn, maar het is nu al vér over tweeën. Kan je nagaan hoelang het gaat duren voor we straks op die hei zijn waar al die leeuwen liggen te gapen. Ja ik bedoel maar. Als je al niet op tijd kan zijn om je gast op het vliegveld op te halen, hoe moet die safari dan wel niet verlopen?

STUKJE VERDER

En toen inene was ze d'r. M'n gids. Zo stevige bonkige kerel van een vrouw, met van die schouders die Badr Hari ook heeft. Ik wist niet wat ik zag joh. Ik had inene geen zon meer. Dacht dat er een vrachtauto achter me was geparkeerd. Was zij 't. In een safaripak dat keurig om al haar spieren spande. Want daar had ze er wat van zeg. Spieren, spieren, niets dan spieren! Want toen ze me een hand had gegeven dacht ik dat alle kootjes van m'n vingers waren gebroken.

Ik ben uw gids. zei ze met zo'n donkere stem. En ze wist mijn naam ook al. *[imiteert overdreven de zware stem]* **U bent Anneke Peperdop. Wij gaan samen een hele leuke tijd hebben.** En toen wilde ze me weer een hand geven, maar die heb ik maar fff genegeerd. Over haar te laat komen had ze het niet.

Ik werd meteen in zo'n open jeep geduwd. Ken je die dingen? Zo'n oud kreng met van die hele kleine mini zitplaatsjes, met van die belachelijk lage rugleuninkies. En met allemaal zebrastrepen over de motorkap en de deuren. Alsof we dan ineens onzichtbaar zijn. Wanneer we met zo'n jeep over de hei racen. Of hoe ze die hei hier in Afrika dan ook noemen. En als

je dan ineens tussen een kudde zebra's rijdt hebben die beesten helemaal niks in de gaten, nee. Zie je het voor je? Hé, zegt de mannetjeszebra dan tegen de vrouwtjeszebra: wat een rare zebra is dat daar. Die heeft geen poten joh! Die poten van die zebra zijn rond joh! En dan reageert de vrouwtjeszebra gelijk met: wel modérn hoor! Zoiets wil ik ook. *[heel lang haar aanstekelijke lachje laten horen]*

STUKJE VERDER

En dan al die dierenprogramma's, waar ze je mee doodgooien. Om de drie keer zappen en je zit midden tussen de krokodillen. Of je moet weer zo nodig ontroerd raken omdat er net zo'n geile leeuw in weer 10 aandoenlijke jongen heeft geworpen en die van de sponsor te koop moet aanbieden, om de kosten van de bevalling eruit te halen.

Enne... daar gaat 't ook niet zuiver aan toe hoor. In die wilde dieren programma's bedoel ik. Dan zie je zo'n pantergeval sprongen maken, niet normaal meer. Zulke sprongen kunnen die jongens écht niet maken. Daar gebruiken die filmers trampolines voor. Ik weet ook zeker dat die dieren daar helemaal niet zijn. Die hebben die filmers zelf meegenomen. Hoeven ze ook niet zo lang te wachten tot er zo'n behaarde knaap aan komt wandelen. Want tijdverspillen kost alleen maar een hele hoop geld. De filmers van die wilde dierenprogramma's belazeren de kluit op een wel héééle sluwe manier. Die ontmoeten op die hei in Afrika de dierenvangsters, waar ze al tijden daarvoor een bestelling hebben gedaan. In de wagens van die dierenvangsters zitten dan de wilde dieren die ze die dag willen filmen. *[ze begint zich nu steeds meer op te winden]* En of dat nou verboden is, dat maakt die filmers natuurlijk geen donder uit, als er maar veel eurootjes worden verdiend. *[schamper]* Niemand gelooft toch dat dat één en hetzelfde dier is, dat je op je tv ziet. Die dierenvangsters hebben er van ieder exemplaar een stuk of drie meegebracht. En niemand in de huiskamer ziet dat toch zeker. Of dachten jullie soms dat wij achter de tv de strepen van een tijger gingen tellen. Hé, moet je zien joh! Die tijger van daarnet had 17 strepen op z'n rug en deze maar 16. *[ellebooggebaar en een hard 'scheetgeluid' met de mond]*

Laten ze een mank lopende Bambi los en meteen erna zetten ze de kooi van zo'n hongerige tijger open. ***Pák het hertje Fikkie!*** En als die tijger daar dan geen zin in heeft en languit op de grond ga liggen laten ze een nieuw hertje los en schoppen die eigenwijze tijger zijn richting uit. Zie je even later dat dat schattige hertje door die lobbes wordt verslonden. Da's toch zélig zeker. Laat die tijger lekker bij Macdonalds gaan eten. En als de tijger er vandoor is gegaan en Bambi nog steeds onbeholpen staat te grazen dan húp! Vissen ze de volgende tijger uit z'n kooi. Ja, die filmers kijken niet op een tijger of drie. En dan die lange reclameboodschappen?! Zo'n reclamespot duurt per keer tegenwoordig al langer dan 10 minuten. Nog even en we zeggen: ***de reclame was best wel geinig, alleen jammer dat er steeds die wilde dieren tussendoor kwamen.***

Het eindigt op een hele vrolijke manier

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto